

Borrador/document de treball preparatori (juliol 08) // 4 Edició- REPENSAR BARCELONA, la Ciutat suplantada

SUPLANTACIÓ

1 Delicte consistent en el fet de substituir fraudulentament, en un escrit, paraules o frases que en variïn el sentit.

2 Delicte consistent a ocupar el lloc d'un altre valent-se de mitjans il·lícits./ Prendre el lloc d'algú traient-l'en deslleialment, fent-l'en excloure.

1 urbanisme	2 cultura	3 drets ciutadans	4 espai públic	5 discurs	6 pensament	7 ecologia	8 teixit social	9 economia
<p>-La inercia d'un model de desenvolupament urbà (Model Barcelona?) i la seva difícil reconversió en els temps actuals de crisi i la total dependència del model econòmic de serveis turístics i la voluntat per part dels sectors econòmics d'un total aburguesament del municipi de Barcelona i el desplaçament de la població cap a l'àrea metropolitana.</p> <p>-L'exportació del model de transformació de Barcelona a ciutats de tot el planeta. Europa, Llatinoamèrica...</p> <p>-"ciudad compacta mediterránea" <-> realidad urbana de BCN (urban sprawl; huella ecológica)</p> <p>- 22@ como ciudad de mezcla de usos, de creación y nuevas tecnologías <-> vivienda especulativa, "business district" de las sedes de grandes empresas</p> <p>-"barrio gótico" <-> barrio fachada ahistórico de explotación turística, sólo un trozo del Casco Antiguo real</p> <p>-Arquitectura de façana i tematització d'àrees urbanes.</p> <p>-Discussió del Pla Territorial de la Regió Metropolitana, les directrius per decidir la ciutat metropolitana del futur: infraestructures i modalitats de transport, densitat urbana, xarxa d'espais lliures, serveis...</p>	<p>-La creació cultural entre el control polític i l'explotació econòmica: una suplantació que obliga a buscar el nostre lloc des del compromís i l'autonomia.</p> <p>-Espais culturals autònoms i xarxes col·laboratives, locals/globals.</p> <p>-El model de la ciutat creativa-economia del coneixement i inversió en criteris de cohesió cultural.</p> <p>- Drets culturals i cultura lliure. (l'accés al lliure intercanvi de continguts, mitjants, tecnologies creatives)</p> <p>-Els centres de producció i la creació de xarxes: "les fàbriques de les arts" i les polítiques públiques a la ciutat creativa.</p> <p>-Economia de la cultura i desenvolupament local: Turisme cultural, oferta formativa i atractiu cultural: Erasmus/master Formats culturals i mitjants de producció: indústries culturals, festivals, grans esdeveniments.</p> <p>-Cultura i construcció de la memòria històrica. Història de les suplantacions.</p> <p>-Serveis públics i polítiques culturals de proximitat: biblioteques, centres cívics, com a espais i equipaments insuficientment utilitzats per a les pràctiques culturals de compromís local.</p>	<p>-L'espai físic i social de la ciutat actual, a suplantat per la via del control i la seguretat els drets ciutadans imposant cada vegada més condicions, mecanismes i legislacions de control.</p> <p>-Estatus ciutadà (drets i deures) i pràctica de la política. Democràcia participativa, representativa...</p> <p>-"Seguridad" <-> privatització y control de los espacios públicos (que crea más problemas de inseguridad en las zonas excluidas). Aplicació selectiva i discriminatòria de les normatives de control social de l'espai públic.</p> <p>-Ley de Grandes ciudades a nivel europeo, Directiva de seguridad.</p> <p>-Estratègies de seguretat i control de l'espai social: cossos de seguretat privats, pressió judicial (multes administratives)</p> <p>-Enduriment de les polítiques d'inmigració. A nivell local, estatal, europeu. "Directiva europea d'inmigració" Ciutadans de primera i de segona.</p>	<p>-Les institucions per la via de la mercantilització i la tematització conceben l'espai públic com a mer lloc de trànsit i desplaçament automàtic i autòmat i penalitzen el seu ús espontani, relacional, col·lectiu o transgressor</p> <p>- El seu control i privatització han anat augmentant progressivament i han tingut, en l'Ordenança del Civisme, la seva plasmació normativa.</p> <p>-No para d'augmentar la mercantilització de l'espai públic per a finalitats privades, això sí, amb la conseqüents taxes municipals.</p> <p>- Es dissenyen i modelen en base a aquests principis. Obsessió per la imatge i l'exclusivitat</p> <p>- A nivell econòmic es reprimeixen les pràctiques informals, al·legals i no contributives, com la venda ambulants, la prostitució o la mendicitat</p> <p>-A nivell polític es penalitza la contestació, l'expressió rebel, la denúncia de les desigualtats i asfíxies que provoca la ciutat-aparador, ja sigui prohibint les formes d'expressió dels que fan política al carrer, o pitjor encara, fent-les d'ús exclusiu per a ells mateixos partits polítics.</p> <p>-S'arriba a coartar impúdicament el dret de manifestació i de contestació.</p> <p>-Es converteixen les Festes Majors "més productives" en reclams pel turisme de masses acrític.</p> <p>-Criminalització i ofegament de les Festes Majors populars, autogestionades i alternatives.</p>	<p>-Una suplantació que no deixa espai de comunicació i expressió. Les formes dels poders econòmics i polítics ocupen totes les esferes de la comunicació pública. Anulen i aplanen tota alternativa d'expressió autònoma. Per la via del soroll mediàtic i la deslegitimació.</p> <p>-La utilització en el discurs oficial de conceptes i paraules i imatges provinents de les reclamacions ciutadanes amb la intenció de pervertir i neutralitzar tota argumentació crítica.</p> <p>-Fer una avaluació també econòmica dels recursos públics destinats a la política de propaganda i contradiscurs. Departaments de l'administració, publicacions, exposicions</p> <p>-El mateix en referència a les grans corporacions, a les polítiques d'imatge i discurs.</p> <p>-Formats de comunicació que són formats de pensament: propaganda, publicitat, campanyes ciutadanes, festivals culturals...</p> <p>-Construir y destruir permanente con fines populísticos</p> <p>-Mitjans de comunicació</p>	<p>-La total suplantació de la llibertat de pensament. El seu buidatge per la via de l'anulació de la complexitat, de la reflexió autònoma, de la dificultat de reconèixer les necessitats essencials.</p> <p>-Tancament d'espais de pensament crític. Quins són els llocs de trobada, de debat públic?</p> <p>-Buidatge de la Memòria com una forma d'anular el pensament.</p> <p>-Escoles de pensament. AEP</p> <p>-La societat del coneixement (la comunicació de sabers, mercantilitzada) confrontada amb la formació d'un pensament lliure: Ateneus, Ferrer i Guardia (1909)</p> <p>-El pensament visual de la societat actual i la manca de formació crítica d'aquesta comunicació.</p> <p>-La transformació i devaluació de la universitat sota els criteris de mercat de les directives europees. Sense una formació integral i sotmesa a una funcionalitat professional dirigida per les lògiques mercantils.</p>	<p>"Parc agrícola del Llobregat", "parques fluviales" del Llobregat/Besos, Parc de Collserola <-> puntos de lavado de cara, de imagen progre; separación de algunas islas "ecológicas" mientras el resto estará devorado por la urbanización (p.e. Pla Caufec)</p> <p>-depuradoras, reciclaje, agua potable etc.: antiguas reivindicaciones ecologistas, ahora presentados por el Ayuntamiento como grandes logros, aunque lo realizan solamente frente a amenazas de multa de la UE y cumpliendo unos estándares técnicos de los años 70</p> <p>-"urbanisme dels tres nivells" (Salvador Rueda) y superilles <-> reivindicación de pacificar el tráfico y de descongestionar los barrios</p> <p>-"recuperación de la costa/playa" <-> destrucción del ecosistema de la costa (puertos "deportivos" de yates, zona forum, Hotel Vela, pescadores, puerto, Llobregat...)</p>	<p>-Control de les associacions de veïns (l'especial de la Directa està molt bé). L'Ajuntament control·la o crea les seves xarxes per desactivar el teixit social. Raval, Bon Pastor...</p> <p>- Atac a associacions que no formen part de la seva xarxa, tancaments, traves legals.</p> <p>- Ficció, "paper couxé" en associacions "fantasma", implantació de centres cívics que limiten l'autogestió. Aparentment el poder recalza el teixit social i el crea, en realitat no.</p> <p>-Especulació i locals caríssims, dependència per tant de les subvencions, que es perden si s'és crític.</p> <p>-De vegades és difícil "convivre" entre col·lectius diversos q formen una xarxa social. Facilitem des dels espais "contra" l'entrada de veïns i altres persones interesadse?</p> <p>- Risc de donar de banda associacions que s'acabin trobant "entre l'espasa i la paret", perquè depenen de les subvencions per fer una tasca social que no es pot fer o no es fa de forma autogestionada.</p> <p>-Com a resposta, crec q s'hauria de fer èmfasi en treballar el teixit social per poder estar al marge dels poders, si no és un teixit fort i ampli no podrem proposar en positiu.</p>	<p>-Les formes de treball i la nova economia de la ciutat: Precarietat, serveis turístics, manca de drets laborals...</p> <p>-Model econòmic i la falacia de l'innovació.</p> <p>-L'economia financera i les formes de l'especulació sobre els bens de 1a necessitat. alimentació, energia, suministres...</p>